

מסורת הש"ס

(א) ברכות ו. [ז. מנגילה טז.]: לה: סוטה יז. [מנגילה טז.]: (ב) סוטה טז. מנחות מג. (ג) מנחות ג. פסטי: (ד) ויכריתין ג. (ה) ויכריתין ג. (ו) ויכריתין ג. (ז) ויכריתין ג. (ח) ויכריתין ג. (ט) ויכריתין ג. (י) ויכריתין ג. (יא) ויכריתין ג. (יב) ויכריתין ג. (יג) ויכריתין ג. (יד) ויכריתין ג. (טו) ויכריתין ג. (טז) ויכריתין ג. (יז) ויכריתין ג. (יח) ויכריתין ג. (יט) ויכריתין ג. (כ) ויכריתין ג. (כא) ויכריתין ג. (כב) ויכריתין ג. (כג) ויכריתין ג. (כד) ויכריתין ג. (כה) ויכריתין ג. (כו) ויכריתין ג. (כז) ויכריתין ג. (כח) ויכריתין ג. (כט) ויכריתין ג. (ל) ויכריתין ג. (לא) ויכריתין ג. (לב) ויכריתין ג. (לג) ויכריתין ג. (לד) ויכריתין ג. (לה) ויכריתין ג. (לו) ויכריתין ג. (לז) ויכריתין ג. (לח) ויכריתין ג. (לט) ויכריתין ג. (לך) ויכריתין ג. (לך).

תורה אור השלם

1. אם מחוט ועד שרוך. 2. אם מחוט ועד שרוך. 3. אם מחוט ועד שרוך. 4. אם מחוט ועד שרוך. 5. אם מחוט ועד שרוך. 6. אם מחוט ועד שרוך. 7. אם מחוט ועד שרוך. 8. אם מחוט ועד שרוך. 9. אם מחוט ועד שרוך. 10. אם מחוט ועד שרוך. 11. אם מחוט ועד שרוך. 12. אם מחוט ועד שרוך. 13. אם מחוט ועד שרוך. 14. אם מחוט ועד שרוך. 15. אם מחוט ועד שרוך. 16. אם מחוט ועד שרוך. 17. אם מחוט ועד שרוך. 18. אם מחוט ועד שרוך. 19. אם מחוט ועד שרוך. 20. אם מחוט ועד שרוך. 21. אם מחוט ועד שרוך. 22. אם מחוט ועד שרוך. 23. אם מחוט ועד שרוך. 24. אם מחוט ועד שרוך. 25. אם מחוט ועד שרוך. 26. אם מחוט ועד שרוך. 27. אם מחוט ועד שרוך. 28. אם מחוט ועד שרוך. 29. אם מחוט ועד שרוך. 30. אם מחוט ועד שרוך. 31. אם מחוט ועד שרוך. 32. אם מחוט ועד שרוך. 33. אם מחוט ועד שרוך. 34. אם מחוט ועד שרוך. 35. אם מחוט ועד שרוך. 36. אם מחוט ועד שרוך. 37. אם מחוט ועד שרוך. 38. אם מחוט ועד שרוך. 39. אם מחוט ועד שרוך. 40. אם מחוט ועד שרוך. 41. אם מחוט ועד שרוך. 42. אם מחוט ועד שרוך. 43. אם מחוט ועד שרוך. 44. אם מחוט ועד שרוך. 45. אם מחוט ועד שרוך. 46. אם מחוט ועד שרוך. 47. אם מחוט ועד שרוך. 48. אם מחוט ועד שרוך. 49. אם מחוט ועד שרוך. 50. אם מחוט ועד שרוך. 51. אם מחוט ועד שרוך. 52. אם מחוט ועד שרוך. 53. אם מחוט ועד שרוך. 54. אם מחוט ועד שרוך. 55. אם מחוט ועד שרוך. 56. אם מחוט ועד שרוך. 57. אם מחוט ועד שרוך. 58. אם מחוט ועד שרוך. 59. אם מחוט ועד שרוך. 60. אם מחוט ועד שרוך. 61. אם מחוט ועד שרוך. 62. אם מחוט ועד שרוך. 63. אם מחוט ועד שרוך. 64. אם מחוט ועד שרוך. 65. אם מחוט ועד שרוך. 66. אם מחוט ועד שרוך. 67. אם מחוט ועד שרוך. 68. אם מחוט ועד שרוך. 69. אם מחוט ועד שרוך. 70. אם מחוט ועד שרוך. 71. אם מחוט ועד שרוך. 72. אם מחוט ועד שרוך. 73. אם מחוט ועד שרוך. 74. אם מחוט ועד שרוך. 75. אם מחוט ועד שרוך. 76. אם מחוט ועד שרוך. 77. אם מחוט ועד שרוך. 78. אם מחוט ועד שרוך. 79. אם מחוט ועד שרוך. 80. אם מחוט ועד שרוך. 81. אם מחוט ועד שרוך. 82. אם מחוט ועד שרוך. 83. אם מחוט ועד שרוך. 84. אם מחוט ועד שרוך. 85. אם מחוט ועד שרוך. 86. אם מחוט ועד שרוך. 87. אם מחוט ועד שרוך. 88. אם מחוט ועד שרוך. 89. אם מחוט ועד שרוך. 90. אם מחוט ועד שרוך. 91. אם מחוט ועד שרוך. 92. אם מחוט ועד שרוך. 93. אם מחוט ועד שרוך. 94. אם מחוט ועד שרוך. 95. אם מחוט ועד שרוך. 96. אם מחוט ועד שרוך. 97. אם מחוט ועד שרוך. 98. אם מחוט ועד שרוך. 99. אם מחוט ועד שרוך. 100. אם מחוט ועד שרוך.

אם מחוט ועד שרוך. של רכא ליהנות מן הגזל: שרוך. ראוה: חוט של חבל. לזינא: ראוה של ספילין. לקשור: נשלמה ראוה של ספילין. איכא הגאה דכתיב: ויראו ממך: אלו ספילין נכראש. אלו הן כלל כי שם ה' נקרא עליך: מאי היא. מאי

כסוי הדם פרק ששי חולין

פמ.

עין משפט נר מצוה

מב א"י פ"א מהלכות שופר הלכה ג ועיין בהשגות ובזמ"מ ובזכ"מ סמך עשין מז טושי"ע א"ח סי' תקפו סוף ג. מב ג מ"י פ"ח מהלכות לולב הלכה א ועיין בהשגות ובזמ"מ ובזכ"מ סמך עשין מז טושי"ע א"ח סימן תרמט סעי' ג.

והתניא תקע לא יצא נטיל לא יצא. ה"ל לאתויי מתני'

ללולב הגזול (סוכה דף כט.): של אשירה ושל עיר הנדחת פסול אלא ניחא ליה להביא הך דרייתא דקמתי דה שופר ולולב וז"ל דזכרין ראוהו ז"ד (ר"ה דף כח.) אמר ר' רב שופר של עבודת כוכבים לא יתקע צו ואם תקע צו יא' וכן צ"ל מלות חלילה (יבמות דף קד ג.)

אמר רבא החוללם בסנדל של עבודת כוכבים חלילה כשרה ולא אמרינן דמכמת שעוריה וי"ל דהכא בעבודת כוכבים של ישראל דאין לה ציטול אבל

דעוד כוכבים דיש לה ציטול לא מכמת שעוריה וכי האי גוונא משני פרק רבא הגזול (סוכה דף לא:) אהא דאמר רבא לולב של עבודת כוכבים אס נטל יא' ופירין ממתינין ללולב של אשירה פסול ומשני באשירה דמשה וא"ל עבודת כוכבים דעוד כוכבים מכי אגבהה הו"א דישראל כדאמר

זכרין כל הללמים (ע"י דף מז.) גזירה דלמא מנגינה לה והדר מנטול לה וי"ל כגון שהגזיה השופר והסנדל על

מנת שלא לקטוה דהא חזן מנענעל שאין שלו חליטה כשרה לולב איירי צ"ע שני וסוכה הוה מני לשני

דמתינין צ"ע ראשון ולא הוה זכרין לאוקמה באשירה דמשה אלא משום דקמתי אשירה דומיא דעיר הנדחת דאפי' צ"ע השני וז"ל מפרש דטולוהו בעבודת כוכבים דעוד כוכבים וכאן קודם ציטול והתם לאחר ציטול ולאחר ציטול נמי לכתחלה לא יטול ולא יתקע ולא יחלוק דמאס לענין מנול

שהיה עליה שם עבודת כוכבים אפי' אח"ל דשרי לנסות צעפר עבודת כוכבים לכתחלה כמו צל עיר הנדחת לא דמי כיסוי לחליה דלענין כסוי לא חיישין ממאי דמאס והא דמשני

בסוכה באשירה דמשה ולא משני בצעוד כוכבים וקודם ציטול משום דמי נקץ הלולב מן הדקל מנטול ובפרק מלות חלילה (יבמות קד ג.) דמפליג צין סנדל של עבודת כוכבים לסנדל של מקרובת עבודת כוכבים דאין לו ציטול ולא מפליג (א) צנטל עבודת כוכבים גופיה צין אחר ציטול לקודם ציטול ויש לומר מילתא אגב אורחיה קא משמעין דתקרובת עבודת כוכבים אינה בטלה עולמית וההוא דראוהו ז"ד קשה טפי דמפליג התם רבא צין שופר של עבודת כוכבים לשל עיר הנדחת דצשל עבודת כוכבים גופיה היה יכול לחלק לפירוש רבינו תם צין אחר ציטול לקודם ציטול ומייה על כרחך זכרין לאוקמה לאחר ציטול כדברי ר"ת לקספריס דגרסי רב יהודה דאי קודם ציטול

יצא זה שמחוסר תלישה בו. מכאן נראה לפסול גט שנכתב על הקלף ואח"כ חתכו דהתם נמי דריש וכתב ונתן מי שמחוסר כתיבה ונתינה יא' כו' דטפי נראה חזור גט המחוסר לקלף גדול מחזור עפר לעיר הנדחת דחשיב הכא מחוסר תלישה ושם צפ"ב דגיטין (דף כא:) כתוב

באורך כל הלורך: והתניא תקע לא יצא נטיל לא יצא. ה"ל לאתויי מתני'

ללולב הגזול (סוכה דף כט.): של אשירה ושל עיר הנדחת פסול אלא ניחא ליה להביא הך דרייתא דקמתי דה שופר ולולב וז"ל דזכרין ראוהו ז"ד (ר"ה דף כח.) אמר ר' רב שופר של עבודת כוכבים לא יתקע צו ואם תקע צו יא' וכן צ"ל מלות חלילה (יבמות דף קד ג.)

אמר רבא החוללם בסנדל של עבודת כוכבים חלילה כשרה ולא אמרינן דמכמת שעוריה וי"ל דהכא בעבודת כוכבים של ישראל דאין לה ציטול אבל

דעוד כוכבים דיש לה ציטול לא מכמת שעוריה וכי האי גוונא משני פרק רבא הגזול (סוכה דף לא:) אהא דאמר רבא לולב של עבודת כוכבים אס נטל יא' ופירין ממתינין ללולב של אשירה פסול ומשני באשירה דמשה וא"ל עבודת כוכבים דעוד כוכבים מכי אגבהה הו"א דישראל כדאמר

זכרין כל הללמים (ע"י דף מז.) גזירה דלמא מנגינה לה והדר מנטול לה וי"ל כגון שהגזיה השופר והסנדל על

מנת שלא לקטוה דהא חזן מנענעל שאין שלו חליטה כשרה לולב איירי צ"ע שני וסוכה הוה מני לשני דמתינין צ"ע ראשון ולא הוה זכרין לאוקמה באשירה דמשה אלא משום דקמתי אשירה דומיא דעיר הנדחת דאפי' צ"ע השני וז"ל מפרש דטולוהו בעבודת כוכבים דעוד כוכבים וכאן קודם ציטול והתם לאחר ציטול ולאחר ציטול נמי לכתחלה לא יטול ולא יתקע ולא יחלוק דמאס לענין מנול

שהיה עליה שם עבודת כוכבים אפי' אח"ל דשרי לנסות צעפר עבודת כוכבים לכתחלה כמו צל עיר הנדחת לא דמי כיסוי לחליה דלענין כסוי לא חיישין ממאי דמאס והא דמשני בצעוד כוכבים וקודם ציטול משום דמי נקץ הלולב מן הדקל מנטול ובפרק מלות חלילה (יבמות קד ג.) דמפליג צין סנדל של עבודת כוכבים לסנדל של מקרובת עבודת כוכבים דאין לו ציטול ולא מפליג (א) צנטל עבודת כוכבים גופיה צין אחר ציטול לקודם ציטול ויש לומר מילתא אגב אורחיה קא משמעין דתקרובת עבודת כוכבים אינה בטלה עולמית וההוא דראוהו ז"ד קשה טפי דמפליג התם רבא צין שופר של עבודת כוכבים לשל עיר הנדחת דצשל עבודת כוכבים גופיה היה יכול לחלק לפירוש רבינו תם צין אחר ציטול לקודם ציטול ומייה על כרחך זכרין לאוקמה לאחר ציטול כדברי ר"ת לקספריס דגרסי רב יהודה דאי קודם ציטול

דמי נקץ הלולב מן הדקל מנטול ובפרק מלות חלילה (יבמות קד ג.) דמפליג צין סנדל של עבודת כוכבים לסנדל של מקרובת עבודת כוכבים דאין לו ציטול ולא מפליג (א) צנטל עבודת כוכבים גופיה צין אחר ציטול לקודם ציטול ויש לומר מילתא אגב אורחיה קא משמעין דתקרובת עבודת כוכבים אינה בטלה עולמית וההוא דראוהו ז"ד קשה טפי דמפליג התם רבא צין שופר של עבודת כוכבים לשל עיר הנדחת דצשל עבודת כוכבים גופיה היה יכול לחלק לפירוש רבינו תם צין אחר ציטול לקודם ציטול ומייה על כרחך זכרין לאוקמה לאחר ציטול כדברי ר"ת לקספריס דגרסי רב יהודה דאי קודם ציטול

הא רב יהודה אית ליה התם דצשופר של שלמים לא יא' משום דמלות ליהנות ניתנו אך נראה דרבא גרסינן ולא רב יהודה דהא מפרש התם טעמא דצשופר של עיר הנדחת לא יא' משום דמלות ליהנות ניתנו:

הדרן עלך בסוי הדם

הקצ"ה למאה זו (מנחות מג.) שתכלת דומה לים. שנעשו בו נסים לישראל (שם). ורקיע לבסא הכבוד. ומכאן המלכות מוכיח הישג על כסא, ועוד נא' לישראל שיהא דמות כסא עליהם, שנאמר ותחת רגליו וגו' ויהי רקיע (שם) על גמלתו שכל המקיים מלות צ"ת כליו הקבל פני שכינה, והכי תניא לה בספרי, ואינעריהו הני משום דלא גשחון אלא דנקיע דומה לכסא הכבוד, הילכך מלת דומה לים וים דומה לרקיע, דמלת לא דמי לרקיע כל כך אלא דומה לדומה, כמו מלת רבינו תם צין אחר ציטול לקודם ציטול ומייה על כרחך זכרין לאוקמה לאחר ציטול כדברי ר"ת לקספריס דגרסי רב יהודה דאי קודם ציטול

הא רב יהודה אית ליה התם דצשופר של שלמים לא יא' משום דמלות ליהנות ניתנו אך נראה דרבא גרסינן ולא רב יהודה דהא מפרש התם טעמא דצשופר של עיר הנדחת לא יא' משום דמלות ליהנות ניתנו:

הקצ"ה למאה זו (מנחות מג.) שתכלת דומה לים. שנעשו בו נסים לישראל (שם). ורקיע לבסא הכבוד. ומכאן המלכות מוכיח הישג על כסא, ועוד נא' לישראל שיהא דמות כסא עליהם, שנאמר ותחת רגליו וגו' ויהי רקיע (שם) על גמלתו שכל המקיים מלות צ"ת כליו הקבל פני שכינה, והכי תניא לה בספרי, ואינעריהו הני משום דלא גשחון אלא דנקיע דומה לכסא הכבוד, הילכך מלת דומה לים וים דומה לרקיע, דמלת לא דמי לרקיע כל כך אלא דומה לדומה, כמו מלת רבינו תם צין אחר ציטול לקודם ציטול ומייה על כרחך זכרין לאוקמה לאחר ציטול כדברי ר"ת לקספריס דגרסי רב יהודה דאי קודם ציטול

הקצ"ה למאה זו (מנחות מג.) שתכלת דומה לים. שנעשו בו נסים לישראל (שם). ורקיע לבסא הכבוד. ומכאן המלכות מוכיח הישג על כסא, ועוד נא' לישראל שיהא דמות כסא עליהם, שנאמר ותחת רגליו וגו' ויהי רקיע (שם) על גמלתו שכל המקיים מלות צ"ת כליו הקבל פני שכינה, והכי תניא לה בספרי, ואינעריהו הני משום דלא גשחון אלא דנקיע דומה לכסא הכבוד, הילכך מלת דומה לים וים דומה לרקיע, דמלת לא דמי לרקיע כל כך אלא דומה לדומה, כמו מלת רבינו תם צין אחר ציטול לקודם ציטול ומייה על כרחך זכרין לאוקמה לאחר ציטול כדברי ר"ת לקספריס דגרסי רב יהודה דאי קודם ציטול

דומה למראה הים ואין חזקתין דים דומה למראה הרקיע, ורקיע לכסא הכבוד, קראי דקריש דמתי דנקיע כמעשה לגנת הספיר (שם) דמלת לאו ליהנות ניתנו (שם). לולב של עבודת כוכבים, ששימשו בו ע"י לכד לפניה קרקע, ר"ה נמי בעבודתה ללולב דמתינא נכנס' ע"י (א): אכד מחזקין את כל המקומות, כגלים שנשמטו בנן ע"י הכסוי מדבר (ר"ה כח.) אם תקע יצא. דמלת לאו ליהנות ניתנו, כלומר אין קיום מלות הגוף אלא עבודת ענד לבנו (שם). הדרן עלך בסוי הדם

מוסף רש"י

אם מחוט ועד שרוך. נעל. שהצריך עמון מן הגזל (סוטה יז.). לחוט של תכלת. כנגד מחוט, ורעוה של ספילין כנגד רעוה של ספילין. קיטול שכן הוא לזכר הגאה דכתיב ויראו ממך (שם). אלו ספילין שבראש. שבוטב כסם רוב השם ש"י וז"ל (מנחות לה.) ועי' ז"ה קשר שחכונתו לחפילין של חקביה. אלא חוט של תכלת מאי היא. מאי האלה (סוטה יז.). מה נשתנה תכלת. שהוקיעו הכסוי ללילת (שם) שימור

הקצ"ה למאה זו (מנחות מג.) שתכלת דומה לים. שנעשו בו נסים לישראל (שם). ורקיע לבסא הכבוד. ומכאן המלכות מוכיח הישג על כסא, ועוד נא' לישראל שיהא דמות כסא עליהם, שנאמר ותחת רגליו וגו' ויהי רקיע (שם) על גמלתו שכל המקיים מלות צ"ת כליו הקבל פני שכינה, והכי תניא לה בספרי, ואינעריהו הני משום דלא גשחון אלא דנקיע דומה לכסא הכבוד, הילכך מלת דומה לים וים דומה לרקיע, דמלת לא דמי לרקיע כל כך אלא דומה לדומה, כמו מלת רבינו תם צין אחר ציטול לקודם ציטול ומייה על כרחך זכרין לאוקמה לאחר ציטול כדברי ר"ת לקספריס דגרסי רב יהודה דאי קודם ציטול

הקצ"ה למאה זו (מנחות מג.) שתכלת דומה לים. שנעשו בו נסים לישראל (שם). ורקיע לבסא הכבוד. ומכאן המלכות מוכיח הישג על כסא, ועוד נא' לישראל שיהא דמות כסא עליהם, שנאמר ותחת רגליו וגו' ויהי רקיע (שם) על גמלתו שכל המקיים מלות צ"ת כליו הקבל פני שכינה, והכי תניא לה בספרי, ואינעריהו הני משום דלא גשחון אלא דנקיע דומה לכסא הכבוד, הילכך מלת דומה לים וים דומה לרקיע, דמלת לא דמי לרקיע כל כך אלא דומה לדומה, כמו מלת רבינו תם צין אחר ציטול לקודם ציטול ומייה על כרחך זכרין לאוקמה לאחר ציטול כדברי ר"ת לקספריס דגרסי רב יהודה דאי קודם ציטול